

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2452/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Божидара Вујичића, Весне Поповић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Богићевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Радица Стокић-Јевтић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву Гж 352/2018 од 30.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву Гж 352/2018 од 30.01.2019. године и то одлуке садржане у ставу трећем изреке решења, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Смедереву Гж 352/2018 од 30.01.2019. године и то одлуке садржане у ставу трећем изреке решења.

Образложење

Решењем Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 2578/2016 од 19.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован основни тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужени сметао тужиоца у мирној државини непокретности у реалном делу све ближе описано у том ставу изреке, те да му се наложи да успостави раније стање поседа тако што ће ископан ров затрпати и ограду поставити на ранију фактичку међу по линији која је напред означена детаљним тачкама почев од ... у површину од кп. бр. .. између ових тачака уступити тужиоцу у државину коју му је актом копања шанца одузео као и да престане са узнемиравањем тужиоца на овај или на други начин. Ставом другим изреке усвојен је евентуални тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је тужени сметао тужиоца у мирној државини непокретности у мерама и границама описаним у том ставу изреке, те му је наложено да успостави раније стање поседа тако што ће ископан ров затрпати и ограду поставити на ранију фактичку међу по линији која је напред означена почев од опредељених детаљних тачака ... у површину од кп. број .. између ових тачака уступити тужиоцу у државину коју му је актом копања рова одузео, као и да престане са узнемиравањем тужиоца на овај или други начин под претњом

изрицања новчане казне за сваки наредни поновљени акт сметања државине, све у року од осам дана под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 224.800,00 динара у року од осам дана по правноснажности овог решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Смедереву Гж 352/2018 од 30.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена одлука садржана у ставу првом изреке првостепеног решења. Ставом другим изреке, преиначена је одлука садржана у другом ставу ожалбеног првостепеног решења тако што је одбијен захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да га је тужени сметао у мирној државини непокретности у мерама и границама описаним у том ставу изреке, те да му се наложи да успостави раније стање поседа тако што ће ископан ров затрпати и ограду поставити на ранију фактичку међу по линији која је напред означена почев од одређених детаљних тачака ..-., а површину од катастарске парцеле број .. између ових тачака уступити тужиоцу у државину коју му је актом копања рова одузео, као и да престане са узнемиравањем тужиоца на овај или други начин под претњом изрицања новчане казне за сваки наредни поновљени акт сметања државине. Ставом трећим изреке одлучено је да се трошкови поступка не досуђују. Ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова жалбеног поступка исплати износ од 33.000,00 динара у року од осам дана од дана пријема решења.

Против одлуке о трошковима поступка садржане у ставу трећем изреке решења другостепеног суда, тужени је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Одредбом члана 420. став 6. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови из цитиране одредбе члана 404. став 1. ЗПП да би посебна ревизија туженог била дозвољена јер нема потребе за уједначавање судске праксе имајући у виду разлоге из којих је другостепени суд одлучио као у ставу трећем изреке правноснажног решења. Осим тога, тужени уз ревизију није приложио неку

судску одлуку којом је о истом чињеничноправном питању одлучено на другачији начин.

Из наведеног разлога, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овом спору поднета је 27.01.2014. године ради сметања државине.

Како је одредбом члана 452. став 5. ЗПП прописано да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена, Врховни касациони суд је нашао да није дозвољена ни ревизија против решења о трошковима поступка донетом у спору због сметања државине.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић